

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδιοκτήτης: Δ. ΙΙ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, αρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συντρομή χρονιάτικη: Για την Ελλάδα και την Κρήτη δρ. 10. Για το εξωτερικό φρ. χρ. 12,50.—Για τις επαρχίες δεχόμαστε και τρίμηνες συντρομές (1 δρ την τριμηνία).—Κανένας δε γράφεται συντρομητής α δεν προπλερώσει την συντρομή του.

20 λεπτά το φύλλο. — Τα περυσμένα φύλλα πουλιούνται στο γραφείο μας διπλή τιμή.

Βρίσκεται στην Αθήνα σ' όλα τα κίосκια, και στις επαρχίες σ' όλα τα πρακτορεία των Εφημερίδων.

ΔΥΟ ΕΚΛΟΓΕΣ

Ύστερα από τις εκλογές στην Ελλάδα που κάτι σήμαιναν, έχουμε τις εκλογές στην Τουρκία που κι αυτές κάτι σημαίνουν.

Στην Ελλάδα ολος ο κόσμος ξέρει πως οι εκλογές αυτές εσύντριψαν τα «παλιά κόμματα» χτυπώντας τα κεφάλια των κομματάρχων, όσοι δε θέλησαν, δεν μπόρεσαν ή δεν πρόφτασαν να πάνε με το νέο κόμμα το «φιλελεύτερο». Τι κι αν βγήκανε βουλευτές ο Ζαΐμης, ο Μαυρομιχάλης, ο Θεοτόκης; Αυτοί σαν κοδοκι απόμειναν, χωρίς χέρια και ποδάρια. Οι κομματάρχες τους, είτε από τζάκια τοπικά είτε από λαϊκά στρώματα βγαλμένοι, πνιγήκανε στους μαύρους ψήφους. Και ο Ράλλης ο ίδιος απότυχε. Οι εκλογές λοιπόν είχαν σημασία γιατί ήταν σηκωμός επίσημος του λαού ενάντια στους κοτζαμπασήδες των κομμάτων, και στα τζάκια που τσιφλίκι τους γύρευαν να κάμουν την εξουσία, αδιάφορο αν τα φυντάνια τους ήταν άξια ή ανάξια.

Είχαν ακόμα σημασία γιατί μάς φανερόνεται σαν το πρώτο δυνατό χτύπημα του κόσμου των γραμματισμένων που σχεδόν όλοι τους καταγίνονται με βυζαντισμούς, ραδιουιγίες, συκοφαντίες, συναλλαγές, βρισιές, ψευτιές, σχολαστικισμούς (εφημεριδογράφοι, δασκάλιοι, καθηγητές ελληνικών γραμμάτων, κομματάρχες δικηγοράκοι, γιατρουδάκια, αξιωματικούδια και μεγαλόσχημοι στρατιωτικοί και πολιτικοί). Οι αγράμματοι, ο λαός, έβαλε τα γυαλιά

στούς γραμματισμένους, έδειξε πως, όσο και να ξελαρυγγίζονται, δεν τούς προσέχουν πια καθόλου, τούς γράφουν στα παλιά τους τα παπούτσια. Γι' αυτό και τούτοι, που πρώτη φορά χαντακόνονται, φωνάζουν τώρα κουνώντας γεροντικά και λυπητερά το κεφάλι: «Ο λαός αυτός πάει κατά διαβόλου αφού δε μάς θέλει πια έμας», ενώ ίσια ίσια ο λαός αυτός πάει κατά το λυτρωμό του, επειδή ακριβώς δεν τούς θέλει πια αυτούς—λυτρωμό από τούς γραμματισμένους του με τα παλιωμένα ξερά και σαπισμένα ιδανικά, και με την ήθικη τους την ξεδιάντροπη. Ο λαός ξέρει καλλίτερα απ' όλους, και από τούς πιο γραμματισμένους, νοιώθει με τη μυρωδιά μονάχα, τί πρέπει να κάνει, φτάνει να τον αφήνεις μόνο του χωρίς να του σκοτίζεις το μυαλό με τις φωτισμένες ιδέες σου και τα λόγια σου. Ο λαός ετούτη τη φορά αγανακτισμένος επέταξε από πάνω του θεοφάνερα την κηδεμονία των γραμματισμένων, δεν ήθελε ενδιάμεσα για να φτάσει ως στον Κυβερνήτη του, ούτε τούς πολιτικούς κοτζαμπασήδες, ούτε τούς γραμματισμένους λογοκόπους.

Και ενώ οι γραμματιζούμενοι που γράφουν και τις εφημερίδες — ή λεγόμενη μορφωμένη τάξη, — έφαγαν την κατακεφαλιά από το λαό, κοντά στο λαό και μαζί του δούλεψε μια καινούρια τάξη γραμματισμένων, μορφωμένων, τάξη που τώρα σχηματίζεται και οργανώνεται, οι δημοτικιστές και οι φίλοι του δημοτικισμού. Ήταν φυσικό να βρεθούν οι δημοτικιστές σε τούτη την περίσταση στο πλάι του λαού.

Οι εκλογές στην Ελλάδα απόδειξαν πως ο λαός, αρχίζοντας να νοιώθει βαρειά την τυραννία της μορφωμένης τάξης που ως στα τώρα τον διαφέντευε είτε σαν κομματάρχη είτε σα λογοκόπος, σηκώθηκε στο πόδι, επαναστάτησε και μὴν έχοντας ακόμα συναίσθηση πως σιγά σιγά σχηματίζεται μια νέα τάξη μορφωμένων, ή τάξη των δημοτικιστών, προβλέποντας ως τόσο πως μια τέτοια τάξη και πρέπει και θα σχηματιστεί κοντά και γύρω στον Ένα που συμπάθησε και θαύμασε και σεβάστηκε για την ανώτερη αξία του, ο λαός μονάχος του ενεργησε και έδωσε στον Έναν αυτόν ήρωά του τη δύναμη για να σχηματίσει γύρω του και κοντά του τη νέα τάξη των μορφωμένων, των διανοητικών ανθρώπων, που θα διαφεντέψει το Έθνος στα μελλούμενα τα χρόνια. Ο Ένας αυτός είναι ο Βενιζέλος.

Και αυτή είναι η σημασία και η αξία των εκλογών στην Ελλάδα.

Ας μεταφερθοῦμε τώρα στην Τουρκία. Εκεί τα ζητήματα είναι πιο μπλεγμένα και μπερδεμένα